

beholdningen er, har han kun Ugelisten at holde sig til — kan man ikke opgive noget om, hvad der indestaar i de departementale Kasser. Dette har heller ikke nogen praktisk Betydning hverken for det Emne, her tale om, eller i anden Sammenhæng, vi thi alle disse Beløb kan der overhovedet aldrig disponeres over. Disse Beløb bevæge sig, og de kunne veksle ikke saa lidt, men disponeres over dem til andre Formaal end disse Kassers særlige Formaal kan der ikke.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg skal henstille, at man ved Forhandlingen ikke fordyber sig i Spørgsmaalet om Nødvendigheden af et Udvalg. Det blev omtalt i Gaar, og i Dag er det omtalt af flere Talere. Jeg mener, at man kan lade det bero ved den Omtale, dette Spørgsmaal har faaet.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) vilde gøre gældende, at vi ikke vare i Stand til at skaffe de Penge, der ere nødvendige til Tilbagebetalingen af Laanet, til Veje. Det vil jeg paa det bestemteste bestride, thi foruden den kontante Kassebeholdning, vi have udestaaende i Udlandet, er der ogsaa en betydelig Kassebeholdning her hjemme, og for øvrigt ere de Penge, vi have udestaaende i Udlandet, Penge, som kunne drages hjem med meget kort Varsel. Vi fik i Finansudvalget Oplysninger af Finansministeren i Dag Kl. 11½, men det er selvfølgelig Oplysninger, man ikke har været i Stand til at behandle. Ingen har for øvrigt tænkt sig, at der skulde komme en 3die Behandling 5 Minutter efter, at 2den Behandling var sluttet, saa det Materiale, vi fik Kl. 11½ i Dag, har man ikke været i Stand til at bearbejde. Jeg kan dog oplyse saa meget, at den højtærede Finansminister oplyste for os, at disse 16—17 Mill. Kr. kunne drages hjem fra Udlandet for en stor Del den 20. December og for den øvrige Dels Vedkommende den 20. Januar, saa der vil kun være Tale om en Udsættelse af nogle faa Dage efter, at Vekslerne ere forfaldne. Altsaa nogle faa Dage efter den 14. December ville Pengene kunne drages hjem, og det skulde da være højst mærkeligt, om Statskassen ikke skulde være i Stand til for disse faa Dage at præstere det Beløb, her er Tale om.

Der er ogsaa en anden vigtig Side ved denne Sag, som det kunde have været interessant at undersøge, og som vi først have faaet Materialet til i Dag Kl. 11½,

det er, hvordan det vil stille sig med den Rente, som Staten faar af de Kapitaler, der ere anbragte i Udlandet, og den Rente, der skal svares af disse Veksellaan. Jeg siger, at det vil have sin store Interesse at faa denne Sag undersøgt, men det kræver jo Beregninger, og det er Beregninger, som der heller ikke har været Tid til at foretage. Saa vidt jeg kan se ved et flygtigt Blik, vil det stille sig saaledes, at Staten vilde have vundet en maaske ret betydelig Renteindtægt ved at tage sine Kapitaler hjem fra Udlandet, hvor de gennemgaaende ere anbragte til en lavere Rente end den, der skal svares af dette Veksellaan. Staten vilde altsaa have været i Stand til at spare ved at slippe for den højere Rente.

Alle disse Forhold har det imidlertid været komplet umuligt at undersøge, og det er de Herrers Skyld, det er Dem, som have afskaaret os derfra, og det er derfor fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) før udtalte, at hvis det er den Forhandlingsmaade, vi skulle ind paa, at Ting af en saadan Betydning og Rækkevidde som denne skulle jaskes igennem med ekstraordinær Hast, bør selvfølgelig Mindretallene tage under Overvejelse, om der ikke er Midler, hvorved vi kunne forhindre et saadant Hastværksarbejde.

Schovelin: Jeg tilstaar, at jeg ikke rigtig begriber den Stilling, man indtager fra Oppositionsgruppernes Side eller, maa jeg sige, de øvrige Oppositionsgrupper Side ... (Munterhed) ... jeg siger udtrykkelig: de øvrige Oppositionsgrupper Side, fordi ogsaa min Gruppe paa dette Punkt er i bestemt Opposition til Regeringen. Ogsaa fra vor Side er det Gang paa Gang fremhævet, at vi ikke kunne billige den Laanepolitik, som den nuværende Regering er kommen ind paa, og som den slog ind paa, da den traadte til, altsaa i Sommeren 1910. Der er et Punkt, som jeg der gerne vil belyse fra Forhandlingerne den Gang, jeg kunde ikke finde Citatet i Gaar, i Dag har jeg heldigvis fundet det. Den højtærede Finansminister bemærkede nemlig i Gaar, at han i alt Fald havde Haab om — jeg pointere, at han kunde have ønsket, han tilføjede i en Afbrydelse, at han endog havde Haab om — til Foraaret at faa et stort fast Laan: Til Belysning af, hvor meget det „Haab“ er værd, skal jeg tillade mig at oplyse, at han den 20. Juli 1910 sagde, at den Gang kunde man ikke faa et Laan „paa nær saa fordelagtige Vilkaar, som jeg haaber, vi ville kunde faa det i en